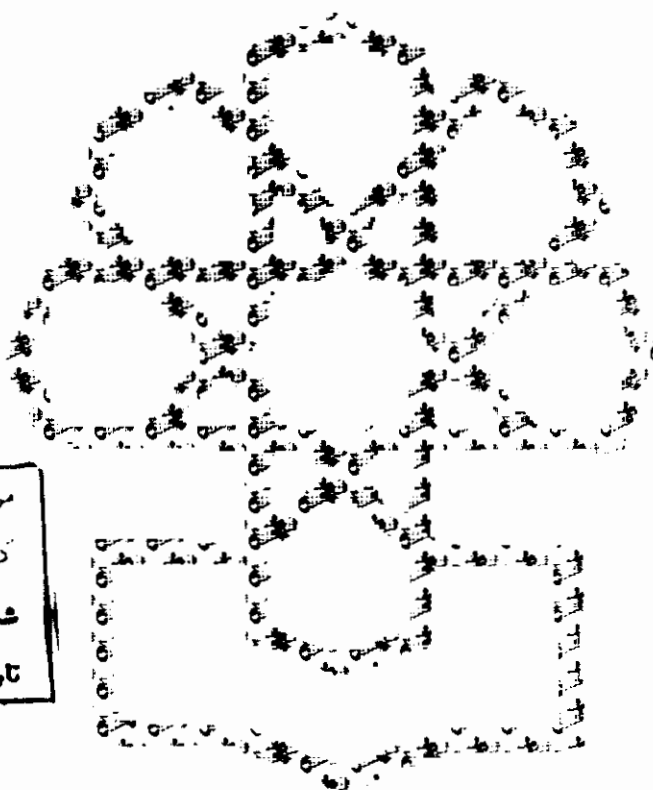

نکاتی در مورد بازسازی سینماهای مستهلک شده و ساخت سینماهای جدید در لایحه بودجه سال ۱۳۷۸

با تأکید بر تبصره ۳۰

درباره لایحه بودجه ۷۸ - شماره (۵۲)

مرکز: پژوهشهای مجلس شورای اسلامی
کتابخانه و واحد اسناد و اطلاع رسانی ماری
شماره: ۱۴۹۹۹
تاریخ: ۱۳۸۰ / ۱۲ / ۱۹

معاونت پژوهشی
دی ۱۳۷۷

کار: دفتر امور زیربنایی

کد گزارش: ۱۶۰۴۱۴۱

بسمه تعالی

نکاتی در مورد بازسازی سینماهای مستهلک شده و ساخت سینماهای جدید در لایحه بودجه سال ۱۳۷۸ با تأکید بر تبصره ۳۰

کد گزارش: ۱۶۰۴۱۴۱

تبصره ۳۰

مقدمه

آمار مربوط به سینماها در ایران نشان می‌دهد که در سال ۱۳۵۳ بالغ بر ۴۵۳ سینما در ایران وجود داشته است. اما در سال ۱۳۷۳ تعداد آنها تنها ۲۹۴ بوده است. این کاهش در حالی که جمعیت ایران طی این مدت قریب ۲ برابر شده است، خبر نامطلوبی است، به ویژه در هنگامی که استعداد ویژه ایرانیان در تولید فیلم‌های سینمایی با موفقیت‌های جهانی، استقبال تماشاگران را تضمین و در نتیجه امکان تولید فیلم‌های بیشتر را نیز تضمین می‌کند.

از آنجا که محل مناسب برای احداث سینما، مراکز پررفت و آمد شهری است و قیمت زمین در آنها بسیار بالاست، همچنین سرمایه‌گذاری سنگین برای احداث سینما، بازگشت سرمایه در آنها را بسیار طولانی کرده، باعث رویگردانی بخش خصوصی از چنین اقدامی می‌گردد. حضور بخش عمومی (دولت، نهادها و شهرداری‌ها) نیز در این حوزه فعالیت به دلیل کمبود درآمدهای آنها و نیازهای مبرم دیگر تقریباً غیرممکن است یا تنها در بعضی شهرهای بسیار بزرگ چون تهران انجام گرفته است.

باتوجه به این دلایل، فراهم کردن انگیزه‌هایی که بخش خصوصی را به احداث سینما یا بازسازی سینماهای موجود (جلوگیری از تبدیل کاربری) تشویق کند ضروری به نظر می‌رسد گسترش سینماها گامی برای آشنایی بیشتر مردم با فرهنگ ملی و اسلامی و جلوه‌های مناسب فرهنگ دیگر ملل است و از اشاعه فرهنگ مبتذل و تهاجم فرهنگی ناشی از ماهواره‌ها و فیلم‌های ویدئویی نامناسب جلوگیری «اثباتی» می‌کند.

عوامل مؤثر جهت احداث سینما

عرضه زمین مشارکتی به وسیله شهرداری‌ها و اجازه صدور پروانه ساخت سینما به همراه کاربری‌های تجاری و خدماتی بدون پرداخت عوارض، عوامل مشوق مناسبی برای احداث سینما محسوب می‌شود. از آنجا که سطح زیربنای کاربری‌های تجاری و خدماتی بدون پرداخت عوارض، حداکثر معادل سطح زیربنای سالن سینما مجاز شمرده نشده است، حدود اختیار بخش خصوصی در این باره روشن است و مورد سوءاستفاده مستقیم نمی‌تواند قرار بگیرد. اما باید علاوه بر آیین‌نامه اجرایی، آیین‌نامه‌ای نیز برای بهره‌برداری تهیه و به تصویب هیئت وزیران برسد تا در هنگام بهره‌برداری مشکلی بروز نکند. همچنین از آنجا که می‌توان از این محل برای سایر کاربری‌های فرهنگی به صورت توأمان یا جداگانه (سالن نمایشگاه نقاشی، کتاب و...) استفاده نمود. در همین لایحه یا لایحه دیگری می‌توان به شیوه تشویق احداث آنها نیز پرداخت.

پیشنهاد

در لایحه مورد بحث کوشیده شده بدون آن که روند سنگین و طولانی اخذ مالیات، عوارض و صرف آن به صورت بودجه عمرانی برای آبادانی و توسعه جامعه پیموده شود، با بخشیدن عوارض، برای بخش خصوصی انگیزه فعالیت در امری غیر سودآور که هنگام بهره‌برداری برای بخش دولتی نیز هزینه‌ساز است، فراهم آید. به نظر می‌رسد در شهرهای کوچک‌تر، میزان بخشایش عوارض برای چنین انگیزه‌ای کافی نباشد و مشوق‌های بیشتری در قالب تغییر کاربری، اجاره زمین به جای فروش و تمهیداتی دیگر که می‌توان پیشنهاد آن را حسب مورد که با توجه به شرایط به عهده شورای شهر گذاشت، لازم آید.